

[Alfred Hansen]

grebet arbejderbørn. Jeg har aldrig rigtig fået svar på definitionen af dette begreb, og jeg vil i grunden gerne vide, hvad et arbejderbarn er. Er det funktionærernes børn, er det gårdejernes børn, eller er det folketingsmedlemmernes børn? Er det den skattepligtige indtægt, eller er det bruttoindtægten, der er afgørende for, hvornår man er et arbejderbarn? Jeg tror, at vi skal være varsomme med at slynge den slags postulater ud og den slags begreber, som ikke i sig selv er særlig dækkende.

I øvrigt har jeg i min periode i folkeskolen igennem mange år haft den glæde at se, at det meget ofte har været sådan, at det, som venstresocialisterne nok forstår ved arbejderbørn, ofte er de børn, som har klaret sig bedst. Det vidner om en dyb mistillid til Danmarks lærere, hvis man tror, at det er et handicap at være arbejderbarn, når der skal undervises i folkeskolen, og når der skal udvælges til eventuelt et gymnasium eller en anden videregående uddannelse. Folkeskolens lærere har også mulighed for at vurdere, hvordan tingene hænger sammen, og jeg tror, der er langt større glæde hos en lærer i den danske folkeskole, hvis et såkaldt arbejderbarn får mulighed for at frekventere gymnasiet, end hvis et såkaldt direktørbarn får lov til det.

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg håber, at hr. Alfred Hansen tilgiver, at jeg også ved denne lejlighed tager ordet. Jeg kan til ærgrelse for hr. Alfred Hansen oplyse, at det ikke bare er i TV, jeg får lejlighed til at fremsætte mine synspunkter. Næsten samtlige ugens aftener, hvor jeg ikke befinder mig i Bruxelles eller i Strasbourg, er jeg ude til møde i forældreforeninger rundt omkring i landet, der beder mig om at komme med synspunkterne. Jeg kan på den anden side glæde hr. Alfred Hansen med, at tre fjerdedele af det, han har sagt i dag, er det samme, som jeg siger ude på disse møder, men det er noget ganske andet, end hr. Alfred Hansen i bladet Folkeskolen har læst om, hvad jeg siger.

Jeg var meget tilfreds med det, som hr. Ingolf Knudsen på mit partis vegne sagde, og jeg ønsker endnu en gang at understrege hr. Ingolf Knudsens fremhæven af, at centrum-demokraterne kun på ét punkt øn-

sker centralisering. Vi ønsker, at alle danske folkeskoler skal undervise i et minimum af ting og stille et minimum af krav. Jeg vil med et slag på tasken anslå, at det er 12-15 timer om ugen, det drejer sig om. Resten har vi intet ønske om at blande os i. Det er den centralisering, vi ønsker, og det mener vi ligger i begrebet den danske folkeskole, ikke at forveksle med en Steen Folke-skole, som vi jo har hørt en del om i dag.

Selv om jeg havde haft nogle bemærkninger til ministeren i dag, så ville jeg bestemt ikke komme med dem, for jeg er, ligesom jeg tror at alle tingets øvrige medlemmer er, så glad for at se ministeren her i god behold, at vi allerede af den grund vil afstå fra at sige noget.

I øvrigt var der heller ikke meget at sige ud over at anerkende, at ministeren som repræsentant for alle de partier, der står bag ved skoleforliget, loyalt sagde, hvad der er at sige på de partiers vegne. Det synes jeg var helt i sin orden, og det kan vi andre kun tage til efterretning.

Må jeg så sige om det, ordføreren for forespørgerne bragte frem, at samtlige de problemer, måske med undtagelse af klassekvotienten, som han berørte, ikke er de problemer, folk diskuterer ude omkring i landet. Det er, hvad venstrefløjen, strækkende sig fra Specialarbejderforbundets specielle intellektuelle, der skriver i bladet for medlemmernes penge, og over til venstresocialisterne, hvad de intellektuelle render rundt og snakker skole. Det var det, der blev bragt frem her. Men det er ikke de spørgsmål, som nogen af os møder, når forældre står op ude omkring og kommer med deres bekymringer omkring folkeskolen.

Men de kom frem fra andre. De kom frem fra hr. John Winther, og de kom ikke mindst frem fra hr. Chr. Christensen, som netop vægtigt nævnte alle de ting, som bekymrer folk rundt omkring. Det siger jeg ikke som et forsøg på at angribe den ny folkeskolelov, for det er ikke en ny udvikling. Det er noget, der har været i gang i flere år. Jeg tror bare ikke, at den ny folkeskolelov hjælper på det. Jeg tror snarere, at den skader. Men jeg er enig i, at det må vi vente et stykke tid med at bedømme. Jeg er som hr. Chr. Christensen bekymret for, hvor vi kører hen, og det ændres ikke noget af forældreindflydelse.